THE SHEPHERD OF ISRAEL

Subscription Price
50 Cents a year.

JOSEPH HOFFMAN COHN, Editor of English Department

VOL. XX No. 7
MARCH, 1938

LET'S HANG ALL THE HAMANS!

Graggers, Hamantaschen, Kreplach, the Megillah, and lo, another Purim has come and gone!

But what is the use? It is true that Haman was hung and the Jews were delivered from destruction throughout the realm of Ahasuerus; but all of that happened a good many years ago, and today we are in the year 1938, and to our consternation we look out upon a world peopled not with one Haman, but literally with thousands of Hamans. Hitler is only the symptom of a frightful disease that seems to be spreading like wild fire over the world. Is there any sober minded Jew who does not recognize that our people are face to face with the most terrible Jew-phobia of all our history? Terror stalks for the Jew today wherever the sun shines; Roumania is the latest example of a very devil's outburst which has threatened not only to exterminate every trace of Jewish nationality in that country, but in the doing of it, to bring upon a million helpless Jewish men, women and children, such tortures as only find their parallel in the history of the Spanish Inquisition. Has there ever been a time when the prediction made by God through Moses in Deut. 28 has been more literally fulfilled than at the very present moment? Read for yourself this terrible portrayal of the things that have come upon us:-

> "And among these nations shalt thou find no ease, neither shall the sole of thy foot have rest; but the Lord shall give thee there a trembling heart, and failing of eyes, and sorrow of mind; And thy life shall hang in doubt before thee; and thou shalt fear day and night, and shalt have none assurance of thy life: In the morning thou shalt say, Would God it were even! and at even thou shalt say, Would God it were morning! for the fear of thine heart wherewith thou shalt fear, and for the sight of thine eyes which thou shalt see." ....Deut. 28:65-67.

What is to be done in the face of such an overwhelming catastrophe? Is there a way out of our troubles? If there is, does not the heart of every true Jew cry out in piercing agony, "In God's name tell us what it is!"

THE WAY OUT

Dear Jewish reader, we have good news for you — there is a way out! But let us first look around us and see what our present day Jewish leaders have done, are doing, and are planning to do in the future, to deliver us from the horrible nightmare of world anguish. Let us honestly look about us, and with minds free from prejudice, let us examine the nature of what these leaders have done.

First of all they led us, or rather misled us into the fool's paradise known as Zionism. They thought that they could play a hand in the game of world politics. And now our Jews are being massacred right under the nose of the British Government; Arabs are stabbing the knife into the backs of innocent and helpless Jews, the Jew is not safe in the streets of Palestine after sunset, Great Britain has had to put an embargo on Jewish immigration into the land, and thousands of Jews who were lured into their homeland now are sighing under a bondage that may be compared to that which they underwent under the Pharaohs. And there is no deliverance!

BOYCOTTING HITLER

Then arose Hitler; and what did our blinded leaders do? Again they began to flirt with world politicians, and with carnal weapons—they actually organized a boycott against German goods, and they began through a world wide propaganda to urge, beseech and even command people not to buy German goods.

Next our leaders undertook to exert pressure, once more thru politics and and thru commercial schemes, upon Washington, upon London, upon Paris, that the doors of immigration shall be opened wide to let Jewish refugees find a haven of shelter.

Another scheme was the holding of mass meetings, the collecting of huge relief funds, the giving of $100 a plate dinners, the soliciting by mail, by house to house canvassing, of uncounted millions of dollars, with the fatuous assurance and belief that these things were going to put an end to Jewish troubles.

EGYPT CANNOT HELP YOU

Well, have the Jewish troubles ended? No, every Jew will realize that our troubles have only been multiplied and intensified. Even here in America there are now a number of well organized campaigns of Jew-hating propaganda. What is the troubles? And why do we not find relief? And why have we no rest for the weary soles of our feet?

History often repeats itself, and we wonder that our people appear so blind as to be unwilling to learn from the lessons of the past. And as we are now celebrating once more the Feast of Purim, might it not be well to re-study the holy records of our deliverance from the murderous hands of Haman, of old, so that perhaps these records may give us a clue as to what should be our course of conduct in the present crisis, when the world has become filled with many Hamans.

Is not the key to the story of our deliverance in the days of Ahasuerus to be found in Esther 4:15, 16?

> "Then Esther bade them return Mordecai this answer, Go, gather together all the Jews that are present in Shushan, and fast ye for me, and neither eat nor drink three days, night or day: I also and my maidens will fast likewise; and so will I go in unto the king, which is not according to the law: and if I perish, I perish." Esther 4:15, 16.

"Fast ye for me. . .three days." Now of course it is true that the name of God is not mentioned in the book of Esther. But every Jew knows that in all of the Mosaic ritual, and in all the provisions made by God for Israel, fasting was always associated with praying, with penitence and with a true turning to God. See for instance such a passage as Lev. 23:27, where we are told "Ye shall afflict your souls. . .it is a day of atonement." Every Jew knows that the afflicting of one's soul means that one must humble himself before God, both inwardly by godly sorrow, judging and loathing oneself, and outwardly by fasting and abstaining from all creature comforts and delights. When the Israelites found themselves hard pressed by the Philistines they assembled before the Lord at Mizpeh and they fasted all that day. Here is what the record says:-

> "And they gathered together to Mizpeh and drew water, and poured it out before the Lord and fasted on that day, and said, we have sinned against the Lord."

And what was God's answer? Here is what the record says, "The Lord thundered with a great thunder on that day upon the Philistines, and discomfited them; and they were smitten before Israel." Ist Samuel 7:10.

"Fast ye for me. . . .three days." So, it is a foregone conclusion that when the Jews in the days of Ahasuerus, fasted for three days and three nights, that fasting was accompanied by penitence, affliction of the soul, and earnest, heartbreaking prayers to the God of Abraham and Isaac and Jacob, to bring them deliverance. Thus you see, in a very real sense, God's name does appear in the Book of Esther, although as the very name Esther implies, it is somewhat hidden, as though God wanted to show us that while He is in the background, He is always ready to hear the cry of the truly penitent heart.

THE MISTAKE OF IGNORING GOD

Fast ye for me. . .three days." Dear Jewish friend, does not your own heart ache to realize, perhaps with a shock, that all the efforts which have been made by our blinded leaders, have been made totally apart from God? Have the rabbis

Entered as second Class matter April 4, 1922 at the Post Office Brooklyn, N. Y. under the Act of March 3, 1879.

sent out a call to the Jews of America to gather into the synagogues and fast and pray, three days and three nights? Even in the days of Egypt, when God had not yet revealed Himself through Moses, and God had not worked miracles in behalf of the Israelites, we read this striking record:-

> "And the children of Israel sighed by reason of the bondage, and they cried, and their cry came up unto God by reason of the bondage. And God heard their groaning, and God remembered his covenant with Abraham, with Isaac, and with Jacob. And God looked upon the children of Israel, and God had respect unto them." Exod. 2:23-25.

"Fast ye for me. . .three days." Do you not see the way out of our troubles? If there was a God able to deliver us from the hands of a brutal Pharaoh, a God ready to respond just as soon as we cried unto Him with broken hearts and penitent spirits; if there was a God ready to deliver us out of the hands of the Philistines, just as soon as we turned to Him and confessed our sins; if there was a God ready to deliver us from the hands of a Haman, the moment that we turned to Him and acknowledged our helplessness apart from Him; if the God of Abraham and Isaac and Jacob could do all that in days gone by, is not the same God alive today? And cannot the same God bring to us deliverance just the way He did in those other days gone by? Are we not after all a supernatural people, and is not our very existence a constant miracle of God's preserving power? If so, then why should we fool ourselves by dabbling with men, and with politicians and with world nations? Can you not hear the trumpets of God calling you to a recommitment of our whole nation to Him? Do you think that He takes pleasure in the Jewish blood that is being poured out today under every sky?

ARE WE GUILTY OF INNOCENT BLOOD?

"Fast ye for me. . .three days." But how can we approach our God and be sure that He will answer? Read the solemn warning of Psalm 66:18,

> "If I regard iniquity in my heart, the Lord will not hear me."

And now let us take this verse and compare it with the terrible statement which Peter made to the Jews when he preached to them a most remarkable sermon nineteen hundred years ago, right in the city of Jerusalem, a sermon which resulted in three thousand Jews repenting, and being truly born again:-

> "Ye men of Israel, hear these words: Jesus of Nazareth, a man approved of God among you by miracles and wonders and signs, which God did by him in the midst of you, as ye yourselves also know: Him, being delivered by the determinate counsel and foreknowledge of God, ye have taken, and by wicked hands have crucified and slain." - Acts 2:22, 23.

"Fast ye for me. . .three days." And so you see we are getting down now to the very fundamentals of our troubles. A really good physician always goes to the bottom of the diagnosis! and we have been earnestly and honestly digging here to find the bottom of our Jewish troubles; and in our heart of hearts we know we have found it. We with wicked hands did reject and take part in the slaying of that Holy One of Israel, the Lord Jesus Christ, nearly two thousand years ago. He is the only begotten Son of God, the one whom God loved, and we rejected him and turned our face away from Him. Ever since then our troubles have driven us as wanderers over the face of the earth. Ever since that tragic hour, our prayers have beaten themselves ragged against a heaven of brass. It was this same Lord Jesus Christ who said to our Jewish forefathers, "Whatsoever ye shall ask in my name, that will I do, that the Father may be glorified in the Son." John 14:13. So, there is the challenge, "in my name!" This is why our prayers through all the centuries have gone unanswered for we have not asked in the name of our Messiah, the Lord Jesus Christ, and it was of Him that God said, "This is my beloved Son, hear ye Him."

Now if we really want to turn to God and fast and pray and afflict our souls, the first thing we have to do is to confess that terrible sin of which we are guilty. Then will we be sure that we have cleansed our hearts and our hands from that iniquity of which David speaks, and then there will happen something so wonderful as to make one hush even to think or speak about it. It happened in Jerusalem 1900 years ago, and it can happen again today if you really wish it to happen. Here is what happened:-

> "Now when they heard this they were pricked in their heart, and said unto Peter and to the rest of the apostles, Men and brethren, what shall we do? Then Peter said unto them, Repent, and be baptized every one of you in the name of Jesus Christ for the remission of sins, and ye shall receive the gift of the Holy Ghost ....Then they that gladly received his word were baptized: and the same day there were added unto them about three thousand souls." - Acts 2:37, 38, 41.

"Fast ye for me. . .three nights." Dear Jewish friend, if this is not the cure to our troubles, then there is no cure, and we may as well resign ourselves to an eternal doom of agony of soul and body. But we know that this is truly the cure for Israel's troubles. We have tried it, it has worked with us, and we pass it on to you. Will you try it? The fact that our Jewish nation as such continued to be hard hearted and indifferent to these solemn facts, will not excuse you, the individual Jew who reads these lines. You still have your responsibility to God for your own soul. How will you face that? Do you know of any better way to hang the Hamans, then by the way God has told us?

AMERICAN BOARD OF MISSIONS TO THE JEWS, Inc.

HEADQUARTERS BETH SAR SHALOM

Throop Avenue and Walton Street

Brooklyn, N. Y.

BRANCHES:

UNITED STATES. New York: Headquarters Building, 27 Throop Ave., Brooklyn, Rev. Leopold Cohn. **Chicago, Ill.:** 316 Stanley Pl., Rev. Solomon Birnbaum. **Pittsburgh, Pa.:** 1603 Centre Ave., Rev. John Solomon, Missionary. **Philadelphia, Pa.:** 535 Spruce St., Mr. Harry Burgen, Missionary. **Buffalo, N. Y.;** 206 North Park Ave., Rev. A. B. Machlin. **Columbus, Ohio.** 1039 East Broad St. Rev. Oscar Wago. **Los Angeles, Calif.:** 2005 Brooklyn Avenue, Rev. E. Zimmerman.

OVERSEAS. Sidney, Australia: 145 Commonwealth Street, Rev. G. E. Ardill. **Warsaw, Poland:** Targowa 15, M. 4. Rev. Moses Gitlin, Missionary. **Jerusalem, Palestine:** Gospel Gate, Russian Compound, Rev. Frank L. Boothby, Missionary. **Paris, France:** 123 Avenue du Maine, Rev. Henri Vincent.

TUNE IN

Our Jewish friends in the Atlantic City area are invited to tune in on station WPG, 1100 Kc, every Sunday morning, 9:45 a. m. to 10 a. m. A message is given at that hour by Rev. Coulson Shepherd, Pastor of the First Baptist Church Atlantic City, in a regular series of Radio Messages to the Jews. In these messages Mr. Shepherd first broadcasts some of the most important world events in Jewry, news items gathered industriously and patiently by him from every quarter of the globe; after the news items Mr. Shepherd gives a Bible message that is of tremendous help to every earnest and truth-seeking Jew. Tune in, and tell us how you like it.

40 CTS. WORTH FOR 25 CTS.

Send us 25c in coin or stamps and we will mail you a 40c. New Testament in Hebrew, Yiddish or English.

Address:

THE SHEPHERD OF ISRAEL

27 Throop Avenue, Brooklyn, N. Y.

נאָמען וועט געשעהן". (יוחנן י"ד, 13) און עד היום זענען פאַראַן גאָטעס פורכטיגע מענשען פון אַלע שפּראַכען, ראַסען און קאָליער, מאמינים בישוע וואָס האָבען די ערפאַהרונג אַז דאָס איז אמת וצדק. נור אידען אַלס אַ כלל שטעהען אַוועק פון דיעזען אמת. און דוקא אַ פאָלק וואָס דאַווענט מעהר ווי אַנדערע פעלקער אָבער די תפילות זענען אָהן ערפאָלג.

ווען יענע אונזער זינד וועט פון אונז אָבער בעזייטיגט ווערען, מיר וועלען נישט מעהר האסען ישוע המשיח וועט באַלד עפּעס געשעהן — די הימלען וועלען זיך עפענען פאַר אונזערע תפילות און די ישועה וועט קומען צו כל ישראל.

— האָט איהר עפּעס אַן אַנדער מיטעל?

ליעבער לעזער, ווען אַלע אַנדערע מיטלען האָבען נישט געהאָלפען און העלפען נישט, אָט דיזעס אָנגעגעבענע מיטעל וועט זיכער יאָ העלפען, ווייל אַלע אַנדערע מיטעל זענען געווען מענשליכע און פּאָליטישע, אָבער דאָס מיטעל אין משיח איז פון גאָט, און ווער עס האסט ישוע המשיח איז אויך געגען גאָט.

„אחי, חפץ לבבי ותפלתי לאלהים בעד ישראל אשר יושעו. (רומיים 10).

גרויסע אידען

די באַקעהרונגס־געשיכטע פון אונזער גרויסען איד יצחק ארי' הכהן המכונה דר. לעאָפּאָלד קאהן פון ברוקלין, נ. י.

(פאָרטזעצונג פון פאָריגען נומער)

מענשען האָבען אָבער דערשפּירט מיט וואָסאַרא געדאַנקען איך טראָג מיך אַרום און מ'האָט מיך אָנגעהויבען שטאַרק צו פאַרפאָלגען. איין רב האָט מיר אָבער אַ קלוגע עצה געגעבען, (אפשר אום פון מיר פטור צו ווערען כדי ער זאָל מיין רבנות שטעלע פאַר זיך באַקומען) נעמליך, איך זאָל אַריבערפאָהרען קיין אַמעריקא און דאָרט וועל איך שוין געפינען מענשען וואָס וועלען מיר אויסקונפט געבען וועגען דעם גאַנצען ענין, וואָס איך בין אַזוי שטאַרק פאַראינטערעסירט. און ווייל איך האָב דאָס געוואָלט אויסגעפינען און ווייל אַ חברה לאַנדסלייט אין אַמעריקא האָבען מיך געוואָלט אַרויסנעמען פאַר זייער רב, האָב איך זיין קלוגע עצה אָנגענומען און בין געפאָרען נאָך אַמעריקא.

אַ פּאָר שבתים נאָך מיין אַריבערקומען בין איך אויף דער איסט סייד, ניו יאָרק, דורכגעגאַנגען אַ קירכע אויף וועלכער עס האָט געהאָנגען אַן אויפשריפט אין אידיש, אָנציינגענדיג, אַז נאָכמיטאָג וועט דאָרט געהאַלטען ווערען אַ „דרשה ליהודים". אויף יענער טשוירטש איז אָבער געווען אַ גרויסער קרייץ, און דאָס האָט מיך שטאַרק געוואונדערט, ממה נפשך, איז דאָס טאַקע אַ קירך אַזוי ווי דער קרייץ ציינט אָן, טאָ וואָסאַראַ שייכות האָט דאָס צו טאָהן מיט אַ „דרשה ליהודים", איז דאָס ווידער אַן אָרט פאַר אידען, וואָס טהוט דאָרטען דער קרייץ?

אַזוי שטעהענדיג און טראַכטען דעריבער, איז מיינם אַ לאַנדסמאַן פאַרביי געגאַנגען און האָט מיך אַוועקגערופען פון דאָרט, אַז איך זאָל חלילה דאָרט נישט אַריינגעהן. ער האָט מיר אויפ'ן וועג ערקלעהרט וואָסאַרא אָרט דאָס איז, בכן, זיי זענען „עפעהרליכע" מיסיאָנערען וואָס זאָגען, אַז דער משיח איז שוין געקומען.

ווען איך האָב דאָס דערהערט בין איך געוואָרען אויסער זיך פון פרייד, ווייל דאָס איז דאָך דאָס וואָס איך וויל וויסען. איך בין פון מיין לאַנדסמאַן שנעל פטור געוואָרען און בין צוריק געלאָפען צו יענער קירך און בין שנעל אַריינגעלאָפען. זעהענדיג אַז אַלע, דער בעל הדרשן מיט אַלע צוהערער, זיצען בלויז־קעפּיק, וואָס איז שטרענג פאַרבאָטען צו אידען, בין איך באַלד צוריק אַרויסגעלאָפען און האָב גענומען דעם בעל דרשן'ס אדרעס כדי איהם פריוואַט צו באַזוכען און מעהר אויסצוגעפינען וועגען דעם ענין.

דעם פאָלגענדען מאָנטאָג בין איך איהם געגאַנגען באַזוכען און האָב געפונען אַז ער איז אַ מיסיאָנער, געבילדעט אין אידישע ליטעראַטור און בכלל אַ ליעבליכער מענש. ווען ער האָט געהערט ווער איך בין און האָט געזעהן מיין ערנסטקייט אין מיין באַזוך, האָט ער מיר באַלד געגעבען אַ העברעאיש ברית חדשה, אַ מתנה, אַז איך זאָל לעזען.

איך בין שנעל אַהיימגעלאָפען, צוגעשלאָסען די טהיר אונטער מיר, און אָנגעהויבען דאָס טייערע ספר'ל פלייסיג צו לעזען. איך האָב אָנגעהויבען צו לעזען 11 אוהר אין דער פריה און געענדיגט 1 אוהר נאָך האַלבע נאַכט. אמת, איך האָב נישט אַלעס פערשטאַנען וואָס איך האָב געלעזען דרין. איך האָב אָבער פערשטאַנען דעם עיקר, נעמליך. אַז דעם משיח'ס נאָמען איז „ישוע", ער איז געבוירען געוואָרען אין „בית לחם", ער איז געקומען נאָך ירושלים אומגעפעהר צו דער צייט וואָס איך האָב געלעזען נאָך אין דער היים אין דניאל הנביא. איך בין פשוט געווען איבערגליקליך.

דעם צווייטען טאָג בין איך אַריבער צו יענעם רב וואָס האָט מיר פאַרשפּראָכען צו געפינען אַ רבנות שטעלע. איך האָב אויך איהם געוואָלט די גוטע בשורה ברענגען וועגען משיח וואָס איז שוין לאַנג געקומען. איך האָב נאָך אַלץ נישט געוואוסט, אַז דאָס איז געמיינט דעם יעזוס אין וועמען די גוים גלויבען. ווען מיין פריינד, דער רב, האָט דאָס פון מיר דערהערט איז איהם פינסטער געוואָרען אין די אויגען, ער האָט פון מיר אַוועק געריסען דאָס ספר'ל און האָט עס צו דער ערד געוואָרפען. ער האָט ביטער געשאָלטען און געשינפט אי דאָס ספר'ל אי ישוע המשיח. עס איז מיר ביטער געוואָרען אויף'ן האַרצען.

איך האָב פאַר איינינע טעג צייט קיין מנוחה געפונען. איין כח, דער אמת אין הייליגען תנ"ך האָט מיך געצויגען צו ישוע המשיח ווייל „כה אמר ד' ", און אַ צווייטער כח, אידען מיט זייערע רבנים האָבען מיך אַוועקגעשלעפּט פון איהם. איך האָב דאָס מיר שטאַרק צום האַרצען גענאָמען און האָב מיך ביטער צעוויינט, אַז דאָס תנ"ך'ל איז מיר אַפילו פון די הענד אַרויסגעפאַלען...

ווען איך האָב מיך שפּעטער אַרונטער געבויגען דאָס הייליגע ספר'ל אויפצוהויבען האָב איך דערבליקט, אַז עס האָט זיך געהאַט געעפענט צו מלאכי ג, וואו עס האָט זיך געלעזען: „זעה איך שיק מיין שליח — זאָגט גאָט — און ער וועט פאַרבערייטען דעם וועג פאַר מיר, און דער האַר וועמען איהר זוכט וועט פלוצים קומען אין זיין היכל, און דער מלאך פון זיין ברית איז שוין געקומען זאָגט דער האַר צבאות".

דאָס האָט מיר געבראַכט די פאָלקאָמענע אי־בערציינונג, אַז דאָס מיינט מען ישוע המשיח און עס האָט מיר דאַמאָלס אויסגעוויזען אַלס דער געקרייציגטער משיח איז געשטאַנען ביי מיר און מיר געוויזען מיט'ן פינגער צו יענע ווערטער „זעה ער איז שוין געקאָמען". דאָ האָב איך פלוצים מיט טרערען פון שמחה אויסגעשריגען: „ישוע, דו ביסט מיין האַר, מיין משיח, פון איצט אָן וויל איך אין דיר גלויבען און דיך ליעבען". אין דעם מאָמענט איז אַ שטראָם מיט הימלישען ליכט איבער מיר געקומען און האָב מיין משיח ליעב באַקומען מיט אַן אונבעשרייטבאַרע און מיט אַן אונאויסשפּרעכליכע פרייד.

פון דאַמאָלס אָן, האָב איך יעדען איד וואָס איך האָב געקאָנט, ערצעהלט פון ישוע המשיח וואָס איז געקאָמען צו רעטען די געפאַלענע זינדיגע מענשהייט, מיט זיינע ליידען, מיט זיין טויט, פאַרגיסענדיג זיין בלוט פאַר אונז. אָנפאַנג האָבען זיי געמיינט, אַז איך שפּאַס נור אַזוי, אָדער אַז איך בין אפשר אַרונטער פון זינען, אָבער ווען זיי האָבען געזעהן אַז דאָס איז קיין שפּאַס זאָנדערען עס איז אַ טיעפער ערענסט מיט מיר, אַז איך בין ביי מיין קלאָהרען פאַרשטאַנד, האָבען זיי מיך אָנגעהויבען שטאַרק פאַרפאָלגען און מיך צו רופען מיט כל'ערליי שינוף נעמען. מיינע לאַנדסלייט האָבען דאָס נייעס באַלד אַוועקגעשיקט צו מיין פרוי אין אייראָפּע, בכן איך בין געוואָרען אַ „גוי", אַ משומד און אַ מסור און זיי אַלע האָבען שוין האָרט געפּלאַנט אַז מיין פרוי זאָל מיך אָפּגט'ן אָדער אַזוי פשוט אַוועק וואַרפען. בקיצור, צרות האָבען מיר שוין נישט אויסגעפעהלט ב"ה.

דאָ אין אַמעריקע, האָט מען מיך אודאי שטאַרק גע'רודפ'ט, יעדער האָט זיך אָן מיר אַ מצוה געקויפט... איך האָב ענדליך געמוזט פליטה לויפען אַזש קיין עדענבורג, סקאָטלאַנד, וואו איך בין אַריין אין דער דאָרטיגער קאַלעדזש, צו אַ העכערען שטודיום, אום מיך פאָרצובערייטען צו דער עבודת הקודש בישוע המשיח. דער שטן האָט מיך מיט כל הכחות געוואָלט אַוועקשלעפען פון אַלעם וואָס האָט אַ שייכות צו ישוע המשיח, ער האָט מיך אַרומגענומען מיט כל'ערליי שרעק, בכן, וואָס וועט מיין פרוי דערצו זאָגען? וואָס וועלען מיינע קינדער דערצו זאָגען? וואָס וועלען די לאַנדסלייט דערצו זאָגען? איך וועל פאַרלירען מיין נאָמען, מיין רעפּוטאַציע, און מיין רבנות.

ישוע המשיח האָט אָבער אַלעם באַזיגט. איך האָב מיך נישט צוריקגעקערט אָדער צוריק געקוקט... נייערט איך בין פאָרווערטס געגאַנגען ווי מיין גואל, מיין משיח האָט מיך געפיהרט.

(פאָרטזעצונג פאָלגט)

אונזערע ברענטשעס:

ברוקלין, נ. י.: רעוו. לעאָפּאָלד קאָהן, 27 טרופּ עוועניו. פילאַדעלפיא, פּאַ.: מר. האררי בוירגען, 535 ספּרוס סטריט. פּיטסבורג, פּאַ: רעוו. דזשאָן סאַלאמאַן, 1603 סענטראל עוועניו. שיקאַגאַ, איללינאָי: רעוו. סאלאמאָן בירנבאום, 316 סטענלי פּליים. לאָס אנגעלעס, קאַליפ.: רעוו. ע. צימערמאַן, 2005 ברוקלין עוועניו. קאָלומבוס, אָהייאָ: רעוו. אָסקאר וואגא, 1039 איסט בראָאד סטריט. סידני, אָסטראַליען: רעוו. ג. ע. ארדיל, 145 קאַמאַנוועלטה סטריט. וואַרשע, פּוילען: רעוו. משה גיטלין, טאַרגאָוואַ 15, מ. 4. ירושלים, פּאַלעסטינאַ: רעוו. פרענק בוטהביי, גאַספּל גייט, רוסישער קאמפּאונד. פּאַריז, פראַנקרייך: רעוו. העגרי ווינסענט, 123 דאַמעין עוועניו. באַפאַלאָ, נ. י.: רעוו. א. ב. מאַכלין, 206 נאָרטה פּאַרק עוועניו.

THE SHEPHERD OF ISRAEL

PUBLISHED MONTHLY TO GIVE ISRAEL A KNOWLEDGE OF THE TRUE SHEPHERD, THE MESSIAH

רעה ישראל

א מאנאטליך בלאט צו ערקלעהרען צו ישראל דעם אמת׳דינען משיח

Subscription Price
50 Cents a year.

Rev. LEOPOLD COHN, Editor

MARCH, 1938
VOL. XX No. 7

אַ תליה פאַר אַלע המן׳ס

פורים מיט די גראַגערס, המן־טאַשען, די מגילה מיט אַלע קליפּערלעך איז ווידער דאָ. פּורים ברענגט אונז די גלאָרייכע עראינערונגען ווי יענער אַלטער המן האָט געוואָלט עוקר מן השורש זיין אַלע אידען פון יענעם קעניגרייך, זיי זענען אָבער בדרך נס געראַטעוועט געוואָרען און המן אַליין איז גאָר אויפגעהאָנגען געוואָרען אויף דער תליה וואָס ער האָט געמאַכט פאַר מרדכי. מיר דאַנקען אודאי גאָט ב״ה דערפאַר. אָבער וואָס איז דער נוצען וואָס א י י ן המן ווערט אויפגעהאַנגען און נייע המן׳ס וואַקסען־אויף ווי שוועמליך נאָך אַ רעגען! היטלער איז נור א י י ן סימפּטאָם פון פיעלע אַנדערע וואָס ציינגען אַהין צום שרעקליכען פייער וואָס האָט זיך פאַנאַנדער געפלאַקערט איבער אידען אין דער גאַנצער וועלט.

אַזוי איז אין רומעניען נישט לאַנג צוריק געווען אַ שפּיעל פון טייפעל וואָס האָט געמיינט נישט נור אויסצוראָטען אַלע אידען פון עמלק לאַנד, נייערט אויך צו ברענגען אויף אַ מיליאָן אידען קוואַל, יסורים און געברענטע ליידען וואָס איז נישט געהערט געוואָרען זייט די פינסטערע אינקוויזיציע אין שפּאַניען.

איז דען נאָך אַמאָל געווען אַזאַ צייט ווי איצט אַז ס׳האָט געזאָלט מקוים ווערען גאָט׳ס וואָרנונג צו אידען, ווי פאָלגט: „אונטער דיעזע פעלקער וועסטו קיין רוה האָבען... גאָט וועט דיר דאָרט געבען אַ דערשראָקען הארץ, פאַרבלענדטע אויגען און אַ טרויעריג געמיט... דו וועסט לעבען אין מורא ביי נאַכט און ביי טאָג, דו וועסט נישט זיכער זיין מיט דיין לעבען... פון מורא אין דיין הארץ און פון דעם וואָס דיינע אויגען וועלען זעהן". (דברים כ״ה, 65—67).

עס פרעגט זיך דאָ, געוואָלד וואָס איז צו טהון כדי ניצול צו ווערען פון אַזעלכע ווייטערע אומגליקען? איז איבערהויפּט פאַראַן אַזאַ מיטעל? דערויף ענטפערן מיר, „יאָ", ליעבער לעזער, עס איז פאַראַן אַזאַ מיטעל און מיר ווייסען דערפון. אָבער צופאָר לאָמיר אַקאָרשט זעהן וואָס אונזערע אידישע פיהרער האָבען ביז היינט געטהון דאַפיר און וואָס זיי פּלאַנען אויך אין דער צוקונפט צו טהון כדי אידען צו בעפרייען פון אַזאָלכע קאַטאַסטראָפען.

ערשטענס, האָבען זיי אונז באַטויבט מיט אַ פּאָליטישען ציוניזם, בכן, מיר וועלען באַקאָמען אַן איינענע היים וועט אונז שוין זיין גוט ווי די וועלט. מ׳האָט זיך ווענען דעם משתדל געווען ביי ענגלאַנד, מ׳האָט געקלאַפּט אין טיהרען פון די „ליעג אָוו נעשאָנס", מ׳האָט אַפּעלירט צום פּאַפּסט אין רוים און ווי נישט. מ׳האָט נישט געזשאַלעוועט מיליאָנען דאָלאַרס וואָס זענען אַריינגעשרוימט אין פּאַלעסטינע, דאַכט זיך מ׳האָט געטהון וואָס מ׳האָט נור געקאָנט. סוף כל סוף איז פון אַלע גאָלדענע חלומות געוואָרען אַ באַרג אַש. היינט שלאָגט מען און מ׳הרג׳עט אידען אין פּאַלעסטינע ווי אין אַלע אַנדערע מדינות אָהן וועלכע האָפענונג אַז ס׳זאָל ווען אַנדערש ווערען.

צווייטענס האָבען זיך אונזערע פיהרער גענאָמען צום „באָיקאָט" מיטעל. צו באָיקאָטירען דעם שונא, און מיט אַזאָלכע מיטלען ברענגען די ישועה. מ׳האָט באָיקאָטירט און מען האָט פּראָפּאַגאַנדירט און זיך אָרגאַניזירט, מ׳האָט געמאַכט מאַסענפאַרזאַמלונגען און קאָלעקטעט געלד אַלץ צו ברענגען אַ לינדערונג צו אונזערע רדיפות. האָט דאָס עפּעס געהאָלפען? אין געגענטייל, עס איז געווען ווי אויל אויף׳ן פייער, ס׳האָט נאָך צוגעגעבען היץ און היים בלוט צום שונא געגען אונז.

וואָס קאָן אָבער יאָ העלפען?

טאָ הערט. מיר האָבען ווידער אַ פּורים פאַר אונז, עס וואָלט דערפאַר געווען ראַטהזאַם זיך צו פאַרטיעפען אין יענעם נס וואָס איז דאַמאָלס געשעהן און זעהן וואָס עס האָט דאַמאָלס געהאָלפען אין דער עת צרה ווען דער חליף איז שוין ממש געלעגען אויף אונזער האַלז.

דאָרט אין מגילת אסתר ד, 15, לעזען מיר ווי אסתר זאָגט צו מרדכי: „געה נעם צוזאַם אַלע אידען פון שושן און פאַסט מיט מיר צוזאַם דריי טעג און דריי נעכט, דאַן וועל איך אַריין געהן צום קעניג..." איהר הערט ליעבער לעזער, פאַסטען, תשובה, חרטה אין הארצען און תפלה צו גאָט האָט דאַמאָלס געהאָלפען. עס איז אמת, אַז אין דער גאַנצער מגילה ווערט קיין איין מאָל ערוועהנט גאָט׳ס נאָמען, אָבער יעדער איד ווייס, אַז פאַסטען געהט תמיד צוזאַם מיט תפילה און תשובה. אַזוי געפינען מיר אין שמואל א, קאַפּיטעל ז, 5, 6. דאָרט הייסט עס „ויצומו" און "ויתפּלל". געפאַסט און געבעטען. אַזוי זיינען אויך פאַראַן אַנדערע שטעלען.

מיר פרעגן אָבער דאָ, ערשטענס, איז דען היינט נישט דערזעלבער גאָט ווי דאַמאָלס? און צווייטענס, ווען אַלע אַנדערע מיטעל פון אונזערע פיהרערס האָבען נישט געהאָלפען, ווייל יענע זיינען נור געווען מאַטעריעלע און פּאָליטישע, אָהנע גאָט, טאָ פאַרוואָס זיך נישט נעמען צו יענעם אַלטען מיטעל פון אמאָל, נעמליך, צוזאַמענגעמען אַלע אידען, פאַסטען דריי טעג און דריי נעכט, מיט חרטה תשובה טהון און מתפלל זיין צו גאָט אַז ער זאָל שיקען די ישועה אויף אידען. ווען גאָט האָט אונז געקאָנט רעטען פון די אַלטע פּרעה׳ס און פון די אַמאָליגע המן׳ס קאָן ער דאָס נישט טהון אויך היינט? „הן לא קצרה יד ד׳ מהושיע ולא כבדה אזנו משמוע כי אם עונותיכם היו מבדלים..." (ישעיה נ״ט).

כדי אונזערע תפילות זאָלען האָבען אַ ממשות מוזען מיר צוערשט תשובה טהון פון אונזערע זינד, ווייל „און אם ראיתי בלבי לא ישמע אדני". (תהלים ס״ו, 18), ד״ה, ווען זינד איז פאַראַן אין מיין הארץ וועט גאָט מיין תפילה נישט הערען. יענע שווערע זינד וואָס ליגט אויף ישראל מוז צוערשט אָוועקגעשאַפט ווערען, נעמליך, די ביטערע זינד פון „שנאת חנם" געגען אונזער גואל צדק ישוע המשיח. צוליעב דיעזע זינד — זאָגט אונז אויך די גמרא — איז אונזער בהמ״ק חרוב געוואָרען. (יומא ט, ע״ב) מיר ליידען דערפאַר אין גלות אַ קימא לן פון איבער 1900 יאָהר.

יענע שנאה צו ישוע המשיח איז נאָך היינט גרוים און ביטער אין אידענס הארץ טראָץ דעם וואָס אַפילו משה רבינו האָט אונז אָנגעזאָגט אַז: "אליו תשמעון". (דברים י״ח) און טראָץ דעם וואָס דוד המלך האָט אונז געוואָרענט: „אשרי כל חוסי בו", (תהלים ב) און טראָץ דעם וואָס גאָט ב״ה אַליין האָט אויף איהם געזאָגט אין ירושלים: „זה בני ידידי בו רצתה נפשי אליו תשמעון". (מתתיהו י״ז, 5).

אָט דער ישוע המשיח האָט אונז אַמאָל געגעבען אַ פאַרזיכערונג, וואָס קיינער פאַר איהם און קיינער נאָך איהם האָט אונז אַמאָל געגעבען, נעמליך: „אַלעס וואָס איהר וועט גאָט בעטען אין מיין

Published Monthly, except bi-monthly during July and August by the American Board of Missions to the Jews, 27 Throop Ave., Brooklyn, N. Y.
Entered as second Class matter April 4, 1922 at the Post Office Brooklyn, N. Y. under the Act of March 3, 1879.